

nyt Punktum efter Ordet „Overbevisning“: „Anser Fogeden (Politimesteren, Sognefogeden) det forsvarligt, kan Forretningen, hvis ingen af Parterne protesterer, foretages i Overværelse af kun eet Vidne, der da i enhver Henseende træder i de ovennævnte to Vidners Sted.“ Det er ogsaa en praktisk Foranstaltning, som sikkert vil blive modtaget med Velvillie ude omkring, at man ikke altid skal have to Vidner, hvor et enkelt lige saa godt kan gøre det.

I § 45 foreslaas en Ændring af Retsplejelovens § 597, idet den almindelige Udpantningsret, der gælder indtil 1 Aar efter, at Fordringen er forfaldet til Betaling, hvor det drejer sig om Inddrivelse af Skatter til det offentlige, foreslaas forlænget til at gælde for et Tidsrum af indtil 2 Aar. Den almindelige, nugældende Frist for Udpantningsretten paa 1 Aar i disse Sager er temmelig kort; mange Gange kan det trække længe ud, inden det bliver endeligt fastsat, hvad en Mand skal betale i Skat, og det kan saaledes ofte være en Gene, at man ikke har en længere Frist. Nu bliver Fristen altsaa forlænget til 2 Aar, hvad der sikkert ogsaa er en praktisk Foranstaltning. I denne Sammenhæng vil jeg gerne nævne, at der i § 46 foreslaas den Ændring i Retsplejelovens § 600, at der til 1ste Stykke føjes: „I København, paa Frederiksberg og i Købstæderne kan endvidere efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse Udpantning for Skatter, Afgifter og andre Ydelser til det offentlige foretages ved dertil af Kommunalbestyrelsen bemyndigede kommunale Tjenestemænd uden Hensyn til Fordringens Størrelse og Udpantningens Genstand.“ Den højtærede Minister udviklede nærmere, at det i mangfoldige Tilfælde vil have stor praktisk Betydning, og deri er jeg ganske enig med Ministeren.

I § 37 stilles der Forslag om en ændret Affattelse af Retsplejelovens Kapitel 42, der angaar Ægteskabsager samt Sager, hvorunder Arvinger søger sig en bortbleven Persons Formue tilkendt, og i §§ 39—41 foreslaas der Ændringer i Retsplejelovens §§ 457—66; disse sidste Ændringer tager Sigte paa de nye Regler, som kan ventes vedtaget vedrørende Umyndighed og Værgemaal. Men disse nye Regler kan naturligvis ikke bestemt fastslaas, saa længe man endnu ikke med Bestemthed kender de to nævnte Loves Skæbne, og det vil derfor sikkert være rigtigt, at Tinget ikke afleverer Lovforslaget eller gør det helt færdigt, inden vi ser, hvordan de to Love, Ægteskabsloven og Loven om Umynd-

dighed og Værgemaal, bliver endeligt affattet.

Jeg skal i øvrigt ikke gaa dybt ind paa Enkeltheder i selve Lovforslaget. Som nævnt af den højtærede Minister var der i Folketinget fuld Enighed om Forslaget med Undtagelse af et eneste Punkt, nemlig § 3, i det forelagte Lovforslag, som et Flertal i Udvalget ønskede skulde udgaa. Paragraffen drejede sig om, hvem der maa have Lov til at være til Stede under de lukkede Retsmøder. Den højtærede Minister nævnte, at vi i Fjor i Landstinget vedtog denne Bestemmelse, efter at Landstingsudvalget angaaende Retsplejeloven enstemmigt havde indstillet den til Vedtagelse, og det forbavser derfor noget, at Folketinget nu har foreslaaet at lade den udgaa. Jeg tror, at man har tillagt den en alt for stor Betydning i Retning af Indskrænkning af Offentlighed i Retsplejen, idet det fremgaar af de fremsatte Udtalelser, at man frygter, at der derigenem sker et Angreb paa denne Offentlighed; men hvis man vil se ganske ligetil paa Sagen, vil man sikkert indrømme, at det ingenlunde er Tilfældet. Retsplejeloven har jo ogsaa hidtil kendt til dette, at ikke alle Møder er offentlige, der har bestandig været Enighed om, at Offentlighed ikke kunde opnaas helt igennem, naar man vilde ordne Forholdet paa en forstandig og forsvarlig Maade; derfor har man Bestemmelsen om, at der kan forhandles for lukkede Døre, afholdes Retsmøder for lukkede Døre, og der er ingen, som søger at udvide denne Ret til at holde lukkede Møder. Der var neppe Grund til at se Spøgelser, selv om denne Paragraf var blevet staaende. Hvad det drejer sig om, er, at naar Retten bestemmer, at Mødet skal holdes for lukkede Døre, har ifølge de nugældende Bestemmelser Sagførerene, Dommerne, Nævninge, altsaa Folk, som er til Stede i Anledning af Sagen, Ret til at overvære Mødet; det er et Slags Privilegium, disse Medborgere har ifølge den nye Retsplejelov; dette har Ministeren i sin Tid foreslaaet skulde udgaa, hvad hele Tinget i Fjor sluttede sig til. Imidlertid var der i Folketingsudvalget et stort Flertal, som ønskede, at Bestemmelsen herom nu skulde gaa ud. Ganske vist blev der ikke saa stort et Flertal derfor ved Afstemningen i Folketinget, idet der blev afgivet 55 Stemmer for og 42 imod. Ligesom den højtærede Justitsminister er ogsaa jeg sikker paa, at naar man nu eller senere tager Spørgsmaalet op igen til en nøgtern Overvejelse, vil det slet ikke falde saa vanskeligt at enes paa det Punkt. Men af den Grund at søge at faa det ændret